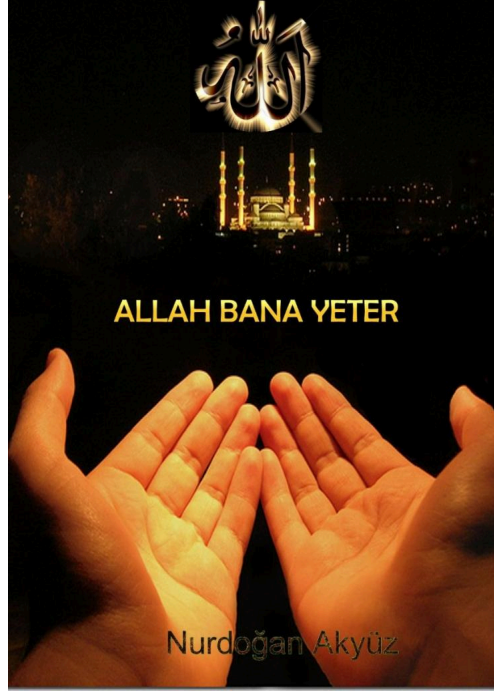

Sadece Sana Emanet

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Şubat 2026

Hangi düş' tün bir düşün istersen içerleme de asla içine düşülesi bir aşkı da bağına b/asmışken varsın ağrına gitsin cümleler tahayyül ettiğinden de öte o duygu s/elinin içinde ellerim uzaklardan uzanırken sana ve bir hadise ki yaşam hadislerden uzanan yasam ve yasım ve yaşımı da kurutmuşken ve işte Rabbim, sana dönük yüzümle geldim huzuruna bana verdiğin ve vereceğin huzurun her katresinde asılıdır benliğim ve tüm dualarım, aşkla erdiğim ereceğim hidayetin öncesi yansa da canım defalarca çünkü sensin Sen tüm yakarışım, yanan canıma merhem Varlığın ve tüm mülküm tüm yüküm tümünden gelen aciz ve sefil varlığımla Sana geldim Rabbim...

Öncesiz düşlerim yok artık ve misafirhanede ağırladığım kadar yorgun dualarım asılı olduğum göğün askıda iken de ruhum ve en sevdiğim:

Askıda ekmek.

Askıda nimet.

İçselleşen insan sevgim Rabbime de kavuşmakla delalet bir zerreden olsam da ibaret ve işte sevdiğim bazen şuarsuzca kapıldığım bir rehaveti dün de bırakmanın verdiği mutlak bir huzur ve mutlulukla çaldım kapını, Ramazan davulcusu ise henüz çalmamışken kapımı.

Bir koşu Kapındayım.

Bir koşu Huzurunda.

Aşkın evrelerinden geçtiğim koca ömrü hiçe saydığım ne ki yaşadığım acıların yanında ve ben Sana baş koyduğum sevgili Hünkârım biricik Allah'ım.

Bir düş gördüm öncemde.

İçine düşülesi bir kuyu belki de ve işte o kuyunun kapağını açan hangi zalimse önce ben düştüm ama yetmedi derken bir deli kuyuya taş attı ve o taşı çıkarmak adına kırk akıllı kuyunun başında yetmedi: Başıma atılan taşların her biri de çarpmışken inanç denen zırha...

Kavisli yollar.

Kanaviçeler saklı her durakta.

Annemin sesi ise kulağımda ama kalbim Sana emanet tıpkı annemi de Sana emanet ettiğim kadar ben yine ve sadece Sana emanet.

Renklerdir kirini yıkadığım havlunun beyazında iken alnımın akı.

Ruhumdur uçuşan kelebek misali ve bir kelebek diye yazdığım iken şiiri b/öldüğüm her gününde ömrün ve kelebek mizaçlı olsa da ne ki şiirlerim aslında genele sirayet eden ve kimse reva görmeyen huzuru bana bense sadece Sana koşarken ve Huzuruna her çıktığımda sadece Sana layık bir kul olmaktan öte yoktur dileğim.

Sonralar.

Öncesiz fısıltılar.

Aklım başımda aklımı alan acılar dışında koştuğum yine Sen.

Renklerse öcünü almakta karanlıktan kararın güne methiyeler yazan zalimden yanadır devam ve kutsanmış her gün her gece aşkla ibadet etmenin neticesinde ve işte kurulu iken yürekler Eşref saatine bense aşka kurduğum kadar kalbimi arındığım kadar sarmalında ömrün savurduğum sessiz nidalar ve suskunluğumu dindiren benim yerine konuşan yine Sensin sadece Sen, yüce Mevlam.

Düşler değil hayal gücümde taşan sadece.

Gerçekler ve hakikatin dilemması.

Mübarek Ramazanda kutsandığı kadar Mümin ve ettiği dualar ve işte aşkı kolaçan eden bir kalem ile yazmaya durduğum şu imsak vakti ve beklemede olsa da iç ses, yazmakla ilintili dış sesin dinmezken öfkesi.

Ölümsüzlüğe rücu eden bir imge iken de hayaller.

Sınırları aşan gerçekler.

Gereğeler sunmuyorum artık sevmek ve yaşamak için çünkü özgürce bıraktım kalbimi boşluğa ve umutla ektiğim her tohum erişken bir çiçek olmaya da aday iken ve asla da çiçek kimliğimden ödün vermediğim.

Ne solgunum.

Ne de s/üzgün.

Diri ve dingin bir varlığa meylettığım.

Yaşadığım kadar da şükrettiğim aldığım her nefese ve gözümü açtığım her güne bir rol modelse sunduğum varsa yoksa âlemlerin Peygamberi yüce Muhammed.

O iken cihanın övüncü.

Ve O iken Rabbinin en sevdiği Kulu.

Kulluğa binaen kula kulluk yapmadığım ve de minnet etmediğim kadar yolumdayım, yolundayım kâinatın.

Bazen taşlı.

Bazen engebeli.

Biraz da yaşlı.

Yaslandığım ise kadrinden sual olmayan biricik Rabbim.

Mübarek Ramazanın her gününde ve her anında içselleşen duygularım kaleme döktüğüm ömrün eş güdümlü ve eş zamanlı çağrısı elbet ağrımı dindiren yine Huda ve yolumu açan daha da açacak olan.

Bense aciz bir kul olmanın bilincinde sadece hamt ettiğim ve şükrettiğim sabrıma da delalet iken ömür ve günce...